

hvad „danst Spterritorium“ skal betyde. Der er et andet Lovbegreb, som der vist ogsaa turde være Anledning til at træffe nærmere Bestemmelse om, det er Eiendomsretten over Havet. Jeg sigter ikke blot til det Tilfælde, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, omtalte, men ogsaa til den almindelige Eiendomsret over Havet, der i § 1 er undergivet en Indskrænkning, som staar i Strid med de hidtil gjældende Lovbestemmelser, i Følge hvilke jo Havet er herreløst. Jeg skal fortelligt tillade mig at omtale et Tilfælde fra den Egn, jeg har den Ære at repræsentere, og hvortil der vistnok findes tilsvarende Tilfælde paa andre Steder. Udfor Korsør Grund gjør Korsør Kommune Paaastand paa at have Eiendomsret over det aabne Hav, og der har været forskjellige Sager herom, som have faaet forskjelligt Udfald, saa at der, mig bekendt, nu findes en Strækning, for hvilken denne Ret ved Dom er frastrævet Grundeierne, Korsør Kommune eller den, som har erhvervet Grundretten paa Landjorden, medens der i et andet Tilfælde denne Ret ved en Overretssdom er tilkendt dem, der ere i dette Tilfælde. Nu verferer der for Diebliffet saa vidt mig bekendt paany Sager desangaaende, og til saadanne Tilfælde turde der vistnok være Grund til nærmere at tage Hensyn i Loven. Kommissionen har taget denne Sag temmelig let, idet den har sagt: I Lidenes Løb er ogsaa paa anden Maade end ved Overdragelse eller Bevilling af Staten Særrettigheder opstaaede, saaledes ved lokale Sedvaner, og disse Særrettigheder, der nu fremtræde med en rent privatretlig Karakter, maa selvfølgelig respekteres. Der er det Eiendommelige ved Særrettigheder af denne Art, at de konstituere Eiendomsret over Noget, som Lovgivningsmagten har erklæret ikke kan være Eiendomsret undergivet, nemlig det aabne Hav. Her er ikke Tale om Fiskeri, der staar i umiddelbar Forbindelse med Kysten, hvad den ærede sidste Taler omtalte, men om Bundgarnsfiskeri, som drives i aabent Hav. Jeg har ikke villet undlade at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, og jeg antager, at det Udval, der vil blive nedsat i denne Sag, ogsaa vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. — I Lovforslagets § 11 er der givet en Regel af temmelig eiendommelig Art. Som bekendt, hjemler Grundloven Regjeringen Ret til at udstede foreløbige Love, naar Rigsdagen ikke er samlet, og naar paatrængende Omstændigheder ere tilstede. Her er der givet en Bestemmelse, som for dette Tilfælbes Vedkommende indfører en ny Regel, nemlig den, at Regjeringen udsteder en Anordning, men at Spørgsmaalet snarest mulig bliver at søge endelig afgjort ved Lov. Der er den Forskjel mellem den almindelige Bestemmelse i Grundloven og den Bestemmelse, der er foreslaaet i § 11, at dersom Regjeringen og Rigsdagen ikke kunne blive enige om den paagjældende nye Bestemmelse, saa bliver i Følge § 11 Regjerin-

gens Forbud eller Resolution staaende ved Magt trods Rigsdagens Villie, hvormod den foreløbige Lov, naar den ikke finder Rigsdagens Billigelse, falder bort. Ogsaa i § 51 findes en Bestemmelse, som strider imod, hvad der er almindelig fastsat i saadanne Tilfælde. Der staar nemlig i § 51: „Ingen maa forsende, falbyde, sælge, købe eller modtage de i § 47 nævnte Fisk og eiheller Krebs eller Hummer, naar de ere fangne i Vand og paa Liden, hvor Fangsten af dem er forbudt i Henshold til visse Paragrafer. Man pleier kun at fastsætte Forbud og Straf for at forsende, falbyde og sælge, men ikke for at købe og modtage den Art Sager. Jeg skal eksempelvis henvisse til Lotteriloven, hvor det er forbudt at kolligere, men dog ikke er forbudt at købe Sebler og spille i fremmede eller forbudte Lotterier. Det vilde være særdeles vanskeligt for Private at kontrollere Sligt, og de kunne paadrage sig Ansvar paa den mest uskyldige Maade. Rigtig nok tilføies der, at Kjøberen er ansvarfri, naar det Kjøbet har været offentlig salbudt, eller han kan paavise Selgeren; det gjør rigtignok en Indskrænkning deri, men det ophæver ikke det Eiendommelige i denne Bestemmelse. Ogsaa med Hensyn til § 42 skal jeg tillade mig en Bemærkning. Der fastsættes i Paragrafen, at der skal være 3 Fiskerikontrollører. Jeg tror, at Kommissionen i dette Punkt har truffet det Rette ved at foreslaa 2 Fiskerikontrollører, idet Danmarks naturlige Skjællinie for Fiskeriets Vedkommende gaar fra Mols til Sjællands Nordspids, saaledes at den ene Del dannes af, hvad der ligger Syd for denne Linie, og den anden af, hvad der ligger Nord for den og Best for Sylland. Dette er den naturlige Afgrænsning, og der vil vistnok ikke være Marsag til at gjøre nogen Afskillelse mellem de svenske og de sjællandske Farvande, der løbe i den Grad i hinanden, og Forholdene ere i saa mange Henseender ensartede, at det vilde være uheldigt, om de bleve forskjellige Kontrollører undergivne. I Forbindelse dermed staar Spørgsmaalet om Kontrollørernes Lønninger, som af Kommissionen foreslaas til 3000 Kroner, men af Regjeringen til 2000 Kroner for hver. Jeg antager, at Regjeringen har villet sørge for, at Lønningernes samlede Beløb ikke blev større end af Kommissionen foreslaaet; men hvad Regjeringen har foreslaaet, er vistnok saa lidt, at man ikke kan faae en dertil egnet Mand derfor. I een Henseende har Regjeringen vistnok været heldigere end Kommissionen med Hensyn til Kontrollørerne, og det er ved at foreslaa, at den ene skal have Bolig ved Store Belt eller i Kjøbenhavn, hvormod Kommissionen har villet anwise ham Bolig ved Store Belt. Jeg antager, at det Naturlige for ham vil være at bo i Kjøbenhavn, fordi det er vigtigt for en Fiskerikontrollør at staa i Forbindelse med de offentlige Samlinger og mange andre Institutioner, som findes i Kjøbenhavn. — Med Hensyn til det